

постає питання про створення постійно оновлюваної комплексної екологічної бази даних. Таку базу даних може забезпечити комплексний аудит місцевості, виробничих комплексів, урбанізованих територій і міст.

Останні дослідження показують, що для управління стійким розвитком регіону недостатньо традиційного набору робіт для з'ясування реальної екологічної ситуації. Для цього потрібні систематизація вимірів на рівні регіонів, забезпечення досліджень комплексними акредитованими лабораторіями як державних, так і громадських екологічних формувань, системність в підходах від планування вимірів до відбору зразків, розроблення ГДК, ТДР, ТДН, значень економічних ризиків, методик оцінки збитків та компенсації, дослідження комплексного впливу на людину та довкілля природних та антропогенних загроз та ін., а також необхідні інтегральні показники, "шкали значущості", методику оцінки загроз біорізноманіття, врахування ризиків для кожного з показників та видів робіт. Це дасть можливість виділити обмежувальні (лімітуючі) характеристики та оцінити повну складову території з позицій потенціалу та стійкості до техногенного навантаження, а також допоможе державним органам влади в напрацюванні стратегії еколого-врівноваженого розвитку, природоохоронних заходів, напрямків інвестицій та інновацій в економіці регіону.

Я. І. Мозговий, аспірант

ДВНЗ "Українська академія банківської справи НБУ"

ОСОБЛИВОСТІ РОБОТИ КОМІТЕТІВ З КОРПОРАТИВНОЇ СОЦІАЛЬНОЇ ВІДПОВІДАЛЬНОСТІ В БАНКІВСЬКИХ УСТАНОВАХ

Намагання відновити економічну стабільність після фінансової кризи найтяжче давалося банківському бізнесу, чия репутація значно постраждала після ряду фінансових скандалів. Деякі банки починають використовувати КСВ ініціативи з метою реабілітації власного іміджу та збільшення прибутковості діяльності. Ради директорів банків все частіше визнають, що діюча програма КСВ може бути важливим стратегічним активом.

Нездатність банку ефективно задовольнити інтереси головних зацікавлених осіб (стейкхолдерів) може спричинити відкритість банку до фінансових та нефінансових ризиків, в тому числі втрати джерел залучення коштів, слабкої мотивації працівників та корпоративної культури, негативного ставлення місцевих громад та збільшення ймовірності регулятивних штрафів і судових позовів.

Зважаючи на зазначене, питання координації стратегії корпоративної соціальної відповідальності банківської установи на стратегічному рівні, тобто рівні корпоративного управління, є вкрай важливим.

Відповідно до Закону України “Про банки та банківську діяльність” для забезпечення додаткових заходів з метою управління ризиками банки створюють постійно діючі комітети, зокрема кредитний комітет, комітет з питань управління активами та пасивами, тарифний комітет.

Таким чином, законодавство України не регламентує створення комітетів для управління нефінансових ризиків. Проте міжнародний досвід показує, що подібні структурні підрозділи необхідні в банку і функціонують в найбільших фінансових установах, наприклад The Bank of New York Mellon Corporation, Piraeus Bank, Allied Arish Bank та ін. У деяких фінансових установах функції комітету з КСВ частково бере на себе комітет з корпоративного управління, а іноді комітет з КСВ є субкомітетом вищезазначеного структурного органу.

Зазвичай такі комітети складаються з виконавчих та невиконавчих директорів у кількості від 3 до 7 чол., часто в американських банках є вимога щодо незалежності директорів комітету, тоді можливість участі виконавчих директорів виключається. Мінімальна кількість засідань комітету встановлюється на рівні 3–4, але зазначається, що він може бути скликаним головою або у разі будь-якої необхідності.

Зазвичай на комітет з КСВ покладаються такі функції та обов’язки:

- оцінка та затвердження програм з підтримки соціальних груп стейкхолдерів та захисту навколишнього середовища;
- оцінка програм з філантропії та підготовка пропозицій щодо бюджету корпорації у цій сфері;
- забезпечення відповідності роботи корпорації законодавству та регулятивним актам;
- прийняття рішень щодо нефінансової звітності корпорації та її затвердження;
- оцінка діяльності корпорації з точки зору створення позитивного чи негативного іміджу у стратегічній перспективі та прийняття відповідних рішень.

Що стосується українського досвіду впровадження банками комітетів з КСВ, то тут ситуація очікувано інша. Лише два банки мають відповідні комітети – Платинум банку і Універсал Банк. Це пов’язано з необхідністю додаткових витрат на організацію цього процесу і на порівняно слабший розвиток корпоративного управління та КСВ у вітчизняних банках.

Питання необхідності створення подібних комітетів при радах директорів банків для стратегічної координації КСВ залишається відкритим, проте міжнародний досвід вказує на дієвість та необхідність їх діяльності особливо для великих банківських корпорацій.